

1532 4

VERSLAG

De vaste Commissie voor Privaat- en Strafrecht, in wier handen dit wetsontwerp is gesteld, kan zich daarmee zeer wel verenigen. Wat de formele kant van de zaak betreft, verheugt zij er zich over, dat wederom een bezettingsregeling zal worden vervangen door een wet, die op normale wijze tot stand gekomen is. En wat de materiële kant betreft meent zij, dat de verhoging van de competentie- en appellabiliteitsgrenzen niet tot ernstige bezwaren aanleiding heeft gegeven, zodat deze grenzen gevoeglijk blijvend in onze wetgeving kunnen worden opgenomen. Door de gewijzigde waarde van het geld zijn de nieuwe grenzen in wezen trouwens niet heel veel hoger dan de vooroorlogse. Slechts één lid, dat zich met een ruime competentie van de kantonrechter geheel kon verenigen, verklaarde het niet onbedenklijk te achten, dat in rechtbankzaken tot f 1000 geen hoger beroep mogelijk zal zijn. Niettemin was dit lid bereid zich daarbij neer te leggen.

De commissie wil er overigens volledigheidshalve op wijzen, dat de hierbedoelde grenzen alleen betrekking hebben op de personele en zakelijke rechtsvorderingen tot een bepaald bedrag. Voor alle andere vorderingen blijft hoger beroep onbeperkt mogelijk.

Ook wil de commissie er nog de aandacht op vestigen, dat afwijking van de hier gestelde algemene regels bij bijzondere wetten niet uitgesloten is. Zodanige afwijkingen zou zij overigens in het algemeen niet aanbevelenswaardig achten.

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn het bovenstaande, voor zoveel nodig, vóór de aanvang van de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de commissie van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 28 Februari 1950.

TERPSTRA
DONKER
BACHG
WTTEWAALL VAN STOETWEGEN
TENDELOO
STOKVIS
VAN THIEL.

1532

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden bij brief van 13 Maart 1950)

Blijkens het Verslag heeft een lid van de vaste Commissie voor Privaat- en Strafrecht bezwaar gemaakt tegen het brengen van de appellabiliteitsgrens van uitspraken der arrondissementsrechtbank op f 1000. Deze grens lag vóór de oorlog bij het bedrag van f 400. Nu de rechtbank niet meer onder f 500 competent zal zijn, zal de oude appellabiliteitsgrens van f 400 moeten vervallen en staat de wetgever voor de keuze haar te verhogen dan wel van alle uitspraken der rechtbank beroep open te stellen. Dit laatste zou een wijziging van het stelsel der wet betekenen. Het is de ondergetekenden niet bekend, dat de praktijk daarom vraagt. In verband met de waardedaling van het geld lijkt het meer aangewezen, ook de grens, waarboven van uitspraken der arrondissementsrechtbank beroep openstaat, ongeveer in evenredigheid met de andere grenzen te verhogen.

De ondergetekenden kunnen beamen, dat de in het ontwerp gestelde grenzen alleen gelden voor persoonlijke en zakelijke rechtsvorderingen tot een bepaald bedrag en dat afwijking daarvan bij bijzondere wetten, ofschoon mogelijk, in het algemeen niet aanbevelenswaardig is. Ten aanzien van grenzen als deze, die steeds iets willekeurigs hebben, moet men de wetgeving niet zonder dringende noodzaak compliceren.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

D. G. W. SPITZEN.